

Dyma gyfarfod hyfryd iawn...

Bydd ein myfyrdodau'n parhau heddiw gyda'r darlenniad a awgrymir gan y Llithiadur Diwygiedig Cyffredin. Ein gobaith yw parhau i ddilyn y "ddisgyblaeth" allanol a chaniatáu iddo ein tywys i adnabod Gair Duw yn well.

GWEDDI

Sanctaidd Dduw, yn Dad, Mab ac Ysbryd Glân, yr hwn wyt goruwch pob peth, yr hwn wyt y tu hwnt i'n galluoedd i'th gynnwys, ein dychmyg i'th ddirnad, ein hewyllys i ni i fedru dy wasanaethu'n llwyr; yr hwn wyt yn unig yn deilwng o fawl y greadigaeth oll. Derbyn ein deall gwan, ein meddyliau simsan, ein cyrff brau, ein hewyllys gyfnewidiol, ein teimladau oriog. Am y munudau yma rydym am fod yn dawl o'th flaen, yn agored o'th flaen, yn onest o'th flaen. Tyrd atom o grëwr pob goleuni. A phâr yn awr y bydd ein munudau nesaf yn "gyfarfod hyfryd iawn..."

Trwy Iesu Grist, Amen.

EMYN 22: Tyrd atom ni

DARLLENIAD: Mathew 10:40-42

MYFYRDOD

Gwelsom cyn hyn bod Iesu'n ein galw ninnau, fel ei ddisgyblion ar hyd yr oesau, trwy ras a ffydd i fod yn ddisgyblion sy'n gwneud disgyblion. Daeth Teyrnas Nefoedd i'n plith yn Iesu Grist. Daeth gan herio teyrnas a gwerthoedd tywysog y byd hwn. A daeth i wahodd y byd yn ei wrthryfel i edifarhau ac i ufuddhau i deyrnasiad Duw. Y mae ei ddyfodiad yn barnu ac yn rhannu barn. Ac mae yna gost o'i ganlyn. I godi croes nid i gysgu ar glustog y cawsom ein galw.

Gallwn ddychmygu ei ddisgyblion, hyd yn oed wedi iddo'i hannog i beidio â phryderu yn arswydo wrth feddwl am yr alwad ar eu bywydau. A gallwn ddychmygu llu o gwestiynau'n rhuthro drwy feddyliau darllenwyr cyntaf Mathew. Beth os na allwn ni fynd a chodi'n pac a theithio fel yr apostolion? Beth os yw'n cyfraniad ninnau, o gymharu ag arwyr mawr y ffydd, yn bitw ac yn ymddangos i ni yn ddiwerth?

Gadewch i ni nodi'r canlynol.

Croeso a gobaith

Er bod yr adnodau blaenorol wedi cynnwys rhybuddion caled am wrthwynebiad "y byd" i ddyfodiad Teyrnas Dduw roedd Iesu hefyd wedi disgwyl croeso. "I ba dref neu bentref bynnag yr ewch, holwch pwy sy'n deilwng yno, ac yno os bydd y tŷ yn deilwng, doed eich tangnefedd arno..." (10: 11,13)

Bydd nifer yn derbyn y negeswyr a'r neges. Daw heddwch i'r tŷ a'i croesawodd. Bydd yn rhagflas o ddaioni'r nef – y Shalôm dwyfol. I'r rhai sy'n gweddïo ac yn gweithio yn y cynhaeaf, fe fydd ffrwyth. (10: 37-38) Bydd y rhai sy'n "fy nerbyn i" (ad 40) hefyd ar sail hynny yn "eich derbyn chwi".

Pan dybiwn, neu pan esgusodwn ein hunain ar brydiau, nad oes gan bobl ddi-ddordeb mwyach, mae Iesu'n addo y bydd y rhai sydd am ei groesawu. Ef hefyd yn eu croesawu hwythau. Ni ddaeth Mab Duw i'n daear heb yr addewid "efe a wêl o lafur ei enaid".

Pwy sy'n bwysig go iawn – y proffwyd, y cyfiawn, y rhai bychain

Iesu ei hun sy'n cyfeirio at y "proffwyd" a'r "un cyfiawn" a'r "rhai bychain" (disgrifiad ar arferid i gyfeirio at blant bach). Byddai'n rhydd iawn i ni dybied am nad ydym yn gewri, yn "broffwyd" bod ein cyfraniad yn ddiwbys. Neu fe allem dybio am nad ydym yn sefyll ben ac ysgwydd uwchlaw'r dorf fel y rhai cyfiawn mai dibwys yw'n cyfraniad. Na, meddai Iesu, nid dyna'r gwir fesur o gyfraniad unrhyw un. Bydd fe fydd yna gewri – yn "broffwyd" yn bobl "gyfiawn" sy'n cael eu hadnabod am eu bod yn bobl neilltuol. Ond nid dibwys mo cyfraniad y "disgybl" sy'n croesawu "rhai bychain." Bydd y rhai sy'n croesawu Iesu Grist hefyd yn croesawu ei bobl.

Croesawyd gwas Abraham gan Laban, pan aeth i chwilio am wraig i Isaac, mab Abraham. Roedd croesawu'r gwas fel croesawu'r un a'i hanfonodd. Mae anrhydeddu llysgennad heddiw yn anrhydeddu'r llywodraeth a'i hanfonodd. Mae croesawu'r disgybl distadlaf yn croesawu'r Meistr.

Gwobr y distadl

Caiff y rhai sy'n croesawu'r Iesu, sy'n croesawu ei ddisgyblion lleiaf, y cyfiawn, a'r proffwyd, eu gwobrwyo. Croesawodd Abraham tri gŵr gerllaw derwen Mamre. A chafodd wobwr- cafodd glywed bod cyflawniad yr addewid a wnaed iddo am yr etifedd roedd yn dyheu amdano, yn mynd i gael ei gyflawni o fewn y flwyddyn.

Croesawodd y weddw dlawd yn Sareffeth y proffwyd Elias a derbyniodd gynhaliaeth drwy'r newyn.

Peth peryglus i unrhyw Gristion sydd am anrhydeddu ei Arglwydd yw tanbriso gwerth gweithredoedd "dibwys". Meddai Iesu, mae'r person sy'n cyfrannu "gymaint â chwpanaid o ddŵr oer i un o'r rhai bychain hyn am ei fod yn ddisgybl, yn wir, rwy'n dweud wrthyh, ni chyll ei wobwr."

Mae pob cymorth a roddwn i hybu'r Deyrnas yn werthfawr. Os mai cyfrannu i hybu gweinidogaeth gyhoeddus ein capeli, os mai hyrwyddo gweithredoedd cyfiawnder, os mai galluogi gweithgarwch elusennau Cristnogol a wnawn. Mawr yw ein braint yng Nghrist. "Ni chyll ei wobwr." Ac ni fethodd addewid Iesu erioed. Ac ni chafodd unrhyw a'i gwelodd erioed eu siomi.

Nid yw'n dweud yn union pryd y rhoddir y wobwr i ni. Ond dychmygwch yr awr. Fel plant bach yn yr ysgol gynradd sydd wedi ennill "seren" o ganmoliaeth cawn ninnau sefyll gerbron y byd, gerbron angylion, gerbron y nef ei hun yn llawenhau am i'r Arglwydd gostrelu gwerth tragwyddol y "cwpanaid o ddŵr oer" a'i wobwrwyo.

GWEDDI

Dduw Dad, wnest ti erioed dorri dy air. Wnest ti ddim erioed ddibrisio dy blant y rhai a brynaist i ti dy hun drwy waed tragwyddol dy Fab Iesu Grist. Wnest ti ddim erioed wrthod gwaith dy Ysbryd Glân yng nghalonau dy blant. Mi wn mai troseddwy'r dy gyfraith ydym oll, heb hawl, na haeddiant na nerth. Ond diolch y daeth dy Fab, Iesu Grist, i brynu'n rhyddid, i dalu'n dyled, i offrymu ei hun. Diolch i ti bod dy ras yn parhau i'n gwahodd atat drwyddo ef. Diolch bod yna rodd na allwn ei haeddu, gras, yn dwyn maddeuant a bywyd newydd i ni.

Llanwa dy Eglwys ... ein bröydd ... ein cenedl ... gyda'th Ysbryd Glân. A chaniatâ i ninnau'r fraint o fedru bod wedi cyfrannu i ledaniaid dy Deyrnas – i weddïo am weithwyr, i gynnig "cwpanaid o ddŵr" i hyrwyddo dy waith, i groesawu dy bobl, i groesawu Iesu Grist.

Bendithia'n gwlad, ein plant, ein pobl, ein llywodraeth, ein harweinwyr, ein gofawyr. Cadw ni rhag drwg. Derbyn ein meddwl, ein gwaith, ein gweddi a'n calon er mwyn Iesu Grist.

Amen.